

بیانیه ی دست اندرکاران مطبوعات لغو امتیاز و توقیف شده در کردستان

مطبوعات با داشتن اهمیت ذاتی که مهمترین نتیجه ی آن تامین فرصت برخورداري انسان ها در ایفا نمودن اهمیت مستقیم خود در آزادی موثر است، دارای کارکردهای های دانشی، ارزشی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی نیز هستند که علاوه بر تامین تقاضاهای آگاهانه ی جمعی، در فرایند آموزش و پرورش، توسعه، ایجاد ارتباطات افقی میان مردم و روابط عمودی در تعامل با نظام های حاکم و گسترش افق دید یک جامعه در توانمندسازی بهینه، نقش موثر سازماندهی خود را ایفا می نمایند. بر همین اساس، حتی نظام های خودکامه نیز از محوریت آنها آگاه و با اعتقاد ایزاری و ضمنی به حضور مطبوعات در عین هراس از "دگر اندیشی" ، به وجود " مطبوعات وابسته به دولت " ، - " ظاهراً مستقل اما وابسته " و نهایتاً " ارگان حکومتی"-گردن نهاده اند. هر نظام حکومتی در تلاش است وجهه ی خود را به صورتی که در قالب یک یا چند روزنامه و رسانه در غیرمردمی ترین حالت اما شبیه تکثر مطبوعاتی در نظام های توسعه یافته ی سیاسی به ساخت عملی در آورد و از این طریق به اعمال خود مشروعیت بخشد .

در سال های اخیر ، مطبوعات و روزنامه های انتشار یافته در کردستان، در عین مواجهه با محدودیتهای اقتصادی، امنیتی، نظامی و انتظامی، توانسته اند تا حدود زیادی نقش کارکردی خود را در جهت توانمندسازی اندیشه انجام و در مخاطب قرار دادن سیستم حکومتی در منطقه برای پذیرش برخوردی عادلانه تر تلاش کنند. اما متأسفانه، بازوان اجرایی و قضایی نظام حاکم در کردستان ، اکنون خود را در مرحله ای از تاریخ می بینند که هیچ رسانه ای را بر نمی تابند و در مسیری قرار گرفته اند که با توقیف هر روزه ی مطبوعات کردی ، مسدود نمودن وبلاگ ها، سایت ها و هر آنچه نمود اطلاع رسانی صحیح و مبتنی بر حقایق است، جامعه را به سوی انسداد کامل هدایت می کنند .

توقیف ، لغو پروانه ، تهدید مدیران مسئول رسانه ها به منظور برکناری سردبیران ، خبرنگاران و هیات های تحریریه ، انتصاب های مبتنی بر ضرورت تایید صلاحیت از سوی نهادهای امنیتی و انتظامی ، ممنوع القلم نمودن نویسندگان و روزنامه نگاران دگراندیش، نظارت بر محتوای روزنامه ها و هفته نامه ها پیش از چاپ در چاپخانه ها، تغییر محتوای روزنامه ها و هفته نامه های مستقل و خوش نام پس از تغییر در چیدمان اعضای تحریریه و سرانجام بازداشت و محاکمه و محکومیت روزنامه نگاران به بهانه های واهی و اتهامات بی پایه و اساسی نظیر تجزیه طلبی، تفرقه افکنی و دور کردن مردم از واقعیت ها به منظور جلوگیری از حضور هیأت منصفه ، محکومیت های طولانی مدت، تبعید و اخیراً تهدید به مرگ روزنامه نگاران و خانواده های ایشان، این تعبیر را بیش از پیش به ذهن متبادر می سازد که اگرچه روزنامه نگاری در ایران راه رفتن روی میدان مین است اما شاید روزنامه نگاری در کردستان، پا گذاشتن بر خود مین باشد .

سیستم اکنون مشکلات ناشی از اداره و کنترل استان های کردنشین و به عبارتی ناکارایی خود را به گردن مطبوعات انداخته و با توقیف و لغو پروانه ی هفته نامه های " پیام مردم " ، " پیام کردستان " ، " ناسو " ، " روز هه لات " ، " کرفتو " ، " هاوار " ، " ندای دانشجو " و تهدید مطبوعاتی چون " راسان " و " ژبیوار " به برکناری سردبیر و هیات تحریریه و ادار نمودن ایشان به استعفا و تغییر در ماهیت و محتوای برخی نشریات پس از رفع توقیف به سبک و سیاق امنیتی و انتظامی، اکنون کردستان را به سوی مسیری پیش بینی نشده اما خطرناک هدایت می کند و شاید آنچه که می توانست منبعی برای بهره گیری از فرصت ها باشد اکنون با عارضه ای بسیار خطرناک به نام " تهدید " مواجه شده است .

متأسفانه اکنون " منافع ملی " ، " مصالح ملی " و واژگانی از این دست ، یعنی منافع و مصالح گروهی کوچک که در رأس

ساختار قدرت قرار دارند و آموزه ها و آموزه های ما در سالیان اخیر نشان می دهند که بنیان ها و مجراهای عملی آنان ، شکلی کاملاً ستمگرانه و به دور از عدالت و انصاف به خود گرفته اند .

آنچه امروز، قدرت حاکم نشان می دهد بیانگر یک تغییر اساسی در دور شدن از آرمان های اولیه، انحصارگرایی و دخالت در تمامی حوزه ها و نزدیک شدن به بیماری مهلک خودکامگی و استبداد است.

اکنون قوه ی مجریه بدون توجه به امر داوری و قضا و تصمیمات آن – دیگر مفهوم حقوق بشر و مردم سالاری به کنار – خود رسماً اقدام به غربالگری " خود منفعت طلب " از " دیگری حقیقت نگر " نموده و با کوتاه کردن مسیر توقیف و لغو پروانه از مجاری قضایی دست به اقدام می زند .

تلاش مطبوعات " حقیقت جو " و روزنامه نگاران " آزاد " در سال های اخیر در کشور به طور عام و کردستان به ویژه، برای حفظ " نظم واقعی " برخاسته از آگاهی جامعه و پرهیز از " انتظام " دست ساخته و پرهزینه دستگاه های گوناگون امنیتی ، نظامی و انتظامی بوده است و به همین خاطر، با پرهیز از " حداقل گرایی "، " حداقل اندیشی "، " ناهق نگری " و " چشم پوشی از واقعیات " در غیاب سایر نهادها ی جامعه مدنی بیشترین هزینه ها را به خاطر تصمیم سازی ها و تصمیم گیری های " حق اندیش "، " عدالت جو " و " واقعیت نگر " خود پرداخته است .

واقعیت این است که اشکال مختلف کنترل و اعمال قدرت بر ارکان دموکراسی ، تعریف نقش مردم به عنوان نظاره گر و بعضاً سپاهی لشکر ، همچنین محروم نمودن ایشان از دستیابی به اطلاعات و اخبار صحیح و مطبوعات و رسانه های مستقل، نه تنها " واحدهای دموکراتیک تکثرگرا " را به بیرون از صحنه نخواهد راند بلکه به تعریف " مفاهیمی عمومی از اندیشه ی سیاسی " و به تبع آن ، " ایده های فناپذیر " خواهد انجامید که دیگر نه تنها هیچ تعاملی با اهداف تعیین شده توسط " منشور حکومتی " نخواهند داشت بلکه قیود وسیع به وجود آمده را دستمایه ی شناخت و شناساندن هرچه بیشتر ماهیت مردم سالاری و زندگی مردم سالارانه در چارچوب ارکان دموکراسی و به ویژه رکن چهارم آن – مطبوعات – قرار خواهند داد .

روزنامه نگاران در " مبارزه برای مردم سالاری "، به عنوان سربازان دموکراسی در عرصه ی قلم ، همواره نشان داده اند که با درک بهتر از آینده، اجازه نخواهند داد ساختارهای قدرت، اینگونه "فراقانون نگر" و "لجام گسیخته از قانون"، به کار خود ادامه دهند و با گوشزد نمودن تبعات دهشتناک مسدود نگاه داشتن جریان آزاد اطلاعات، دموکراسی را لازمه ی حکومت مردم سالار پایا ، ضامن حقوق انسانی و تضمین کننده اراده ی مردمی می دانند . امروزه "جاذبه ی اخلاقی" حکومت های مردم سالار، تقریباً در همه جا پذیرفته شده است و فراتر از آن ، اراده به آزادی " و "اراده به دانستن"، عین فضیلت و انسانیت تلقی می گردد . باور ما آن است که دموکراسی به عنوان یک واژه ی فرآیندی، "جریان تبدیل کیفی انسان و دستیابی به انسانیت مقتدرانه" است و هیچکس با هیچ ابزاری نخواهد توانست مانع این "تکامل کیفی" شود.

"آگاهی های عمیقاً انسانی شده"، توقیف ، لغو پروانه ، تغییر در ساختار نرم افزاری مطبوعات با هدف تحریف و تغییر محتوا و بازداشت و محاکمه و محکومیت روزنامه نگاران و یاران قلم را برنخواهد تافت و مقاومت روزنامه نگاران کرد تا در هم شکستن منافع خودخواهانه ی گروهی انحصارطلب برای دستیابی به مردم سالاری پایا ، سرآغاز مبارزه ی نوین ما در کنار قلم هایمان برای دستیابی به واژه مقدس " آزادی " خواهد بود .

اسامی امضاکنندگان به ترتیب حروف الفبا:

۱. آزادیخواه، جلیل (سردبیر هفته نامه ی ناسو)
۲. ابریشمی، عبدالله (نویسنده و پژوهشگر)
۳. احمد زاده، امید (خبرنگار هفته نامه ی ناسو، شورای تحریریه ی هفته نامه دیدگاه)
۴. اسدی، محمدتوفیق (نویسنده، پژوهشگر و روزنامه نگار)
۵. اسکندری، محمدرضا (نویسنده، پژوهشگر و روزنامه نگار)
۶. بیگی زاده، امید (دبیر سرویس خبر هفته نامه پیام مردم)
۷. توفیقی، محمدعلی (سردبیر دو هفته نامه های هاوار و روز هه لات در دور دوم)
۸. توکلی، خالد (نویسنده و پژوهشگر)
۹. تیفوری، منصور (هیات تحریریه ی روزنامه ی آشتی و هیات تحریریه ی فصلنامه ی ژبوار)
۱۰. جلالی زاده، جلال (مدیر مسئول سابق هفته نامه سیروان و عضو شورای سیاست گذاری دو هفته نامه روز هه لات در دور دوم)
۱۱. چارداولی، حامد (مدیر مسوول ماهنامه ی ندای دانشجو)
۱۲. حاجی زاده، جلال (دبیر سرویس سیاسی و عضو هیئت تحریریه ماهنامه راسان)
۱۳. حسن پور، عدنان (شورای تحریریه ی هفته نامه ناسو)
۱۴. حسینی، عدنان (شورای تحریریه ی هفته نامه ناسو)
۱۵. حسینی، ناهید (شورای تحریریه ی هفته نامه ناسو)
۱۶. خدیو، صلاح الدین (شورای تحریریه هفته نامه ی پیام کردستان و شورای سیاست گذاری دو هفته نامه روز هه لات در دوره دوم)
۱۷. خرمی، طاهره (نویسنده، پژوهشگر و روزنامه نگار)
۱۸. خوشحالی، بهزاد (هیات تحریریه ی هفته نامه ناسو، شورای سردبیری ماهنامه ی ندای دانشجو و سردبیر فصلنامه ژبوار)
۱۹. رسولپور، سامان (نویسنده، پژوهشگر و روزنامه نگار)
۲۰. زارعی، مختار (نویسنده، پژوهشگر و روزنامه نگار)
۲۱. ساعدی، سعید (هیات تحریریه ی ناسو، هیات تحریریه ی دیدگاه و شورای سردبیری ندای دانشجو)
۲۲. سلامی، اسعد (نویسنده، پژوهشگر و روزنامه نگار)
۲۳. سلیمانی، سامان (سردبیر دو هفته نامه روز هه لات در دور اول)
۲۴. سوران، حسینی (مدیر مسوول نشریه ی دانشجویی هاوری و خبرنگار هفته نامه ی کرفتو)
۲۵. شیخی، شهاب الدین (دبیر سابق بخش فارسی روزنامه ی آشتی و دبیر سرویس اجتماعی ماهنامه گفتمان نو)
۲۶. صالح، ناسو (هیئت تحریریه هفته نامه دیدگاه)
۲۷. طلوعی، رویا (شورای تحریریه هفته نامه ی ناسو و سردبیر هفته نامه راسان)
۲۸. عبدالرحیم زاده، رحیم (دبیر بخش کردی دو هفته نامه های هاوار و روز هه لات در دور دوم)
۲۹. قربانی فر، یونس (عضو هیئت تحریریه ماهنامه راسان)

۳۰. قوامی، اجلال (دبیر گروه سیاسی هفته نامه پیام مردم)
۳۱. کبودوند، محمد صدیق (صاحب امتیاز و مدیر مسوول هفته نامه پیام مردم)
۳۲. کرد نسب، ناکو (خبرنگار هفته نامه ناسو، مسوول بخش خبر هفته نامه کرفتو و مدیر داخلی فصلنامه ژيوار)
۳۳. کردپور، خسرو (مدیر آژانس خبری موکریان و همکار هفته نامه های کرفتو، پیام مردم و راسان)
۳۴. کردستانی، بهزاد (نویسنده و روزنامه نگار)
۳۵. محمود، سعیدزاده (نویسنده، پژوهشگر و روزنامه نگار)
۳۶. مدنی، امین (مدیر اجرایی هفته نامه کرفتو و مدیر فنی فصلنامه ی ژيوار)
۳۷. مدنی، لیلا (مدیر مسوول هفته نامه کرفتو و مدیر اجرایی فصلنامه ی ژيوار)
۳۸. مولودی، عبدالعزیز (نویسنده، پژوهشگر و روزنامه نگار)
۳۹. نوری، فریدون (نویسنده و پژوهشگر)
۴۰. ولدبیگی، بهرام (سر دبیر سابق روزنامه آشتی)